

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 3T/215/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613010898
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Rusnák
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7613010898.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Radoslava Rusnáka a prísediacich Terézie Marekovej a Jozefa Paulíka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. novembra 2015 takto

rozhodol:

Obžalovaná:

J. X. N. K. F. Š. Ť. Á. Q. N. L. Á. , V.. X. XX. XXXX v Levoči, okres Levoča, trvale bytom K., Y. L. Č.. XX, okres Levoča, SR, adresa na doručovanie písomností T. P., C.. R. XX/XX, ČR, predavačka spol. Norma, k. s., Tiskařská 12, Praha 10, pracovisko Stará Boleslav, Česká republika,

uznáva sa za vinnú, že

bod 1

- najmenej v presne nezistenej dobe od roku 2010 do 29. 5. 2013 v nepravidelných časových obdobiach a s použitím rôznej intenzity, v K. v byte Y. L. Č.. XX, niekedy pod vplyvom alkoholu a v spojení aj s užitím marihuany, opakovane pod rôznymi zámienkami vyvolávala hádky so svojím bratom K. X. Ť., V.. XX. X. XXXX, hrubými a vulgárnymi nadávkami ho ponižovala, vyhadzovala mu veci z okna na ulicu, vyhrážala sa mu zabitím a niekedy ho aj fyzicky napadla tak, že ho kopla a udrela, pričom dňa 15. 10. 2012 ho po predchádzajúcej hádke a nadávkach zhodila na zem, tlačila mu ohryzok z jablka do krku, postavila sa mu na brucho, ťahala ho za kapucňu bundy po izbe a škrtila s vyhrážkami, že ho zabije, a tak mu spôsobila zranenie zmliaždenie brušnej steny, ktoré si vyžiadalo jeho lekárske ošetrenie, čím vyvolávala u neho strach, stres, následkom ktorého sa začal izolovať, zamykať v izbe a uvedeným správaním poškodzovala jeho telesné a psychické zdravie s následkom spôsobenia syndrómu zneužívaného a zanedbávaného dieťaťa,

- najmenej od presne nezistenej doby roku 2012 do 29. 5. 2013 v K. v byte na ulici Y. L. Č.. XX, svojho maloletého syna F. X., V.. XX. X. XXXX, fyzicky napádala tým, že ho bezdôvodne bila, ponižovala ho opakovanými hrubými a vulgárnymi nadávkami, neprimerane ho trestala, pričom v mesiaci november 2012 ho za zlé výsledky v škole potrestala tak, že mu priložila na krk lampu s horúcou žiarovkou, a tak mu spôsobila popáleniny krku, čím u neho vyvolávala strach a stres a uvedeným správaním poškodzovala jeho telesné a psychické zdravie s následkom spôsobenia syndrómu zneužívaného a zanedbávaného dieťaťa,

bod 2)

od presne nezistenej doby, najmenej do 30. mája 2013 v K., v byte Y. L. Č.. XX, neoprávnene držala pre svoju potrebu marihuanu (konope) s celkovou hmotnosťou 200 mg s obsahom viac ako 10 mg účinnej látky tetrahydrokanabinol (THC), z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 1 obvykle jednorázovú dávku drogy, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú v zmysle zákona NR SR 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov, zaradené do I. skupiny omamných látok a účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) do I. skupiny psychotropných látok,

t e d a

v bode 1)

týrала blízku osobu a osobu, ktorá je v jej starostlivosti a výchove spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie najmä bitím, údermi, ponižovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným konaním, ktoré ohrozilo jej fyzické a psychické zdravie,

v bode 2)

neoprávnene prechovávala pre vlastnú potrebu psychotropnú látku,

č í m s p á c h a l a

v bode 1)

zločin týranie blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona,

v bode 2)

prečin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona a

z a t o j e j u k l a d á

Podľa § 208 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov a 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona z r u š u j e výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 127/2014 zo dňa 10. 2. 2015, ktorým jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona ukladá obžalovanej trest prepadnutia vecí, a to 1 ks keramickej fajky bielej farby, 1 ks kovovej fajky a 1 ks kovovej nádoby s uzáverom.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Spišskej Novej Vsi podal na tunajší súd obžalobu na obžalovanú J. X. pre skutok v bode 1) obžaloby, ktorý kvalifikoval ako zločin týranie blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zák. s použitím § 138 písm. b) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a v bode 2) ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že
bod 1

- najmenej od presne nezisteného dňa v roku 2006 so stupňujúcim konaním od októbra 2012 do 1. júla 2013, v K. v byte Y. L. Č.. XX, najmä po požití alkoholických nápojov, niekedy aj v spojení aj s užitím marihuany, ktoré u nej zvyšovali agresivitu, opakovane vyvolávala hádky so svojím bratom K. X.Š., V.. XX. X. XXXX, hrubými a vulgárnymi nadávkami ho ponižovala, vyhadzovala mu hračky a osobné veci z okna na ulicu, vyhrážala sa mu zabitím, niekedy ho aj fyzicky napádala tak, že ho kopla a udierala päšťami, dňa 15. októbra 2012 ho po predchádzajúcej hádke a nadávkach zhodila na zem, tlačila mu ohryzok z jablka do krku, postavila sa mu na brucho, následne ho ťahala za kapucňu bundy po izbe a škrtila s vyhrážkami, že ho zabije, a tak mu spôsobila zranenie zmliaždenie brušnej steny, ktoré si vyžiadalo jeho lekárske ošetrenie, obdobným spôsobom ho fyzicky napádala aj v minulosti, čím vyvolávala u neho strach, stres, následkom ktorého sa začal izolovať, zamykať v izbe a uvedeným

bezohľadným a necitlivým správaním poškodzovala jeho telesné a psychické zdravie s následkom spôsobenia syndrómu zneužívaného a zanedbávaného dieťaťa,

- obdobného konania sa dopúšťala aj voči svojmu synovi mala F. X., V.. XX. X. XXXX, najmenej od presne nezistenej doby v roku 2012 do 1. júla 2013 v K. v byte na ulici Y. L. Č.. XX, najmä tým, že ho bezdôvodne bila, ponižovala opakovanými hrubými vulgárnymi nadávkami, neprimerane ho trestala, pričom v novembri 2012 ho za zlé výsledky v škole potrestala tak, že mu priložila na krk lampu s horúcou žiarovkou, a tak mu spôsobila popáleniny krku, opakovane sa mu vyhrážala, že ak ju nebude počúvať, pôjde do domova, čím u neho vyvolávala strach a stres a uvedeným bezohľadným a necitlivým správaním poškodzovala jeho telesné a psychické zdravie s následkom spôsobenia syndrómu zneužívaného a zanedbávaného dieťaťa,

bod 2)

od presne nezistenej doby, najmenej do 30. mája 2013 v K., v byte Y. L. Č.. XX, neoprávnene držala pre svoju potrebu marihuany (konope) s celkovou hmotnosťou 200 mg s obsahom viac ako 10 mg účinnej látky tetrahydrokanabinol (THC), z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 1 obvykle jednorázovú dávku drogy, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú v zmysle zákona NR SR 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov, zaradené do I. skupiny omamných látok a účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) do I. skupiny psychotropných látok,

Obžalovaná J. X. na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 1) vyhlásila, že je nevinná a ku skutku v bode 2), že je vinná a následne odpovedala na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. slovom „áno“. Po vyjadrení procesných strán súd prijal vyhlásenie o vine obžalovanej v bode 2) a súčasne vyhlásil, že vykoná dokazovanie k nepriznanému skutku, výroku o treste a ochrannému opatreniu.

Ku skutku v bode 2) boli predložené doličné veci, a to 1 ks keramická fajka biela farba, 1 ks kovová fajka a 1 ks kovová nádoba s uzáverom, ku ktorým sa obžalovaná vyjadrila tak, že ide o veci v jej vlastníctve a slúžia na uskladňovanie a konzum marihuany.

Ku skutku v bode 1) obžalovaná vypovedala pred súdom zhodne ako v prípravnom konaní. Uviedla, že v roku 2006 bývala spolu s mamou, ktorá je nevidiaca, a maloletým synom F. X.. S nimi býval i brat K. X.. Hádky so svojim bratom v tom čase nemala, brat však ju a ani mamu nerešpektoval, vulgárne sa voči nim vyjadroval. V roku 2006 až do roku 2008 pracovala vo firme Kramer, so sídlom Domaňovce, neskôr Spišská Nová Ves, chodila na týždňovky, prespávala mimo bydliska. V roku 2009 odišla do Čiech spolu so synom, kde bola asi jeden rok. Cez Vianoce sa vrátila k mame, kde bývala cca 3 mesiace a potom trištvrte roka v podnájme. Potom opäť začala bývať s mamou. V tomto čase mala intenzívnejšie hádky s bratom, ktorého upozorňovala, aby si veci upratal, pretože ich rozhádzal. On robil grimasy, vyškieral sa a preto sa hádali. Je pravdou, že počas hádok, ktoré trvali cca 10-15 minút a ktoré boli intenzívnejšie od roku 2011, mu povedala i vulgárne slová, tiež, že ho chytí, zbije a asi 2-3 krát za obdobie do 15. 10. 2012 mu dala i facku. Nikdy ho neudrela päťami a ani do neho nekopala. Následne začala robiť v predajni Second hand v Levoči, kde kvôli času mali hádky 2-3 krát do týždňa, v dobe, kedy nebola zamestnaná, nebola nervózna a mali hádky asi raz za týždeň. Nervózna bola aj kvôli tomu, lebo jej syn F. X. v roku 2012 začal chodiť do školy, kde asi po dvoch mesiacoch sa začal zle správať, nerobil si úlohy. Všimla si, že jej syn sa začal správať tak, ako brat K. X., nedodržiaval hygienické návyky, nesprával sa dobre. Jej brat K. nechával zvyšky jedla, papiere, omrvinky pri počítači na stole bez taniera, tiež ohryzky z jablka, keksov. Toto mu vyčítala a jej mama s tým nič nerobila. Ohľadom incidentu zo dňa 15. 10. 2012 vypovedala, že bratovi, keďže neodpratol ohryzok jablka zo stola povedala, že ho dobije, keď bude robiť taký „bordel“, on vtedy sa voči nej vulgárne vyjadril, a kričala na neho, aby to upratal. Hovorila mu, že neodíde, pokiaľ to neupraxe, nenadávala mu, a keď chcel ujsť, zozadu ho chytila za kapucňu od mikiny, držala ho, kde si vtedy poškrabal krk zipsom z mikiny. Držala ho i za ruky, keď bol na zemi, nepostavila sa mu na brucho, ale si ho iba pritiahla kolenom, lebo sa hádzal, dala mu do úst ohryzok jablka so slovami, aby to zožral. Neškrtila ho a nevyhrážala sa mu zabitím. On vtedy kričal, ona sa postavila a odišla preč. Uviedla, že pripúšťa, že mu spôsobila zranenia, ktoré popísal lekár. Odvtedy už spala sama so synom a jej mama s bratom K., hoci predtým spal jej syn s K. v jednej izbe. Svojmu bratovi hovorila, že je sviňa, ale nehovorila mu, že je hulvát, hovorila mu, že je nevychovanec, občas mu vylepila facku, kde ho fackou udrela do ruky, nie na tvár. Po 15. 10. 2012 už s bratom mala len sporadické konflikty, nemiešala sa do neho. Priamo sa mu nevyhrážala zabitím, ale viackrát mu povedala, že ho dobije. Nikdy mu nepovedala, že zoberie remeň, varechu, že ho takto zbije, brat sa jej nevyhýbal, ale

mala pocit, že mal strach z jej správania. Brat mal psychické problémy už predtým dosť dlho, lebo ho v škole šikanovali, chodil na psychologické vyšetrenia. Podľa jej názoru sa správala k nemu dobre, avšak keď mu nadávala, správala sa neprimerane, obdobne ako tomu bolo i 15. 10. 2012 pri incidente. Jej brat na jej správanie reagoval krikom, plakal iba 15. 10. 2012. Keďže na jej brata psychicky zle vplývali problémy z minulosti medzi rodičmi, kde ho upozorňoval na správanie i otec, nemyslí si, že jej konanie malo súvis s tým, čo uviedli psychológovia. On sa správa ako psychopat, kričí, hodí sa na zem, zaháňa sa rôznymi vecami, skáče po nábytku, čo reaguje i bez podnetu a konfliktu. Kričí a hodí sa sám na zem i vtedy, keď mu niekto káže niečo urobiť. Je pravdou, že ona raz vyhodila veci z okna na ulicu, avšak išlo o mamine paplóny a nie hračky a osobné veci jej brata. To sa stalo po konflikte s mamou.

So synom F. X. mali do septembra 2012, kedy začal chodiť do školy ideálny vzťah. Potom začal opakovať všetko po jej bratovi, upozorňovala ho, aby si ukladal veci, upratoval, niekedy, keď nepočúval, dostal na zadok, čo však nebolo silno. Raz mu dala facku, a to kvôli tomu, že nadával na ulici, nikdy ho bezdôvodne nezabila, alebo by mu vulgárne nadávala. Neprimerane ho netrestala, iba na neho kričala. O syna sa starala dobre, párkrát mu povedala, že ho „dá cigánom“, nehovorila mu, že pôjde do domova, čo je výmysel jej matky. V novembri 2012, kedy krmili ryby a syn vysypal žrádlo, nechtiac mu zasiahla lampou, kde na žiarovke nebol kryt, krk, z toho nemal veľké popáleniny. Syna v živote nikdy netýrila a pokiaľ ide o syndróm, ktorý bol zistený, je to následkom toho, že ho citovo jej mama izolovala. Obdobne sa tak voči nemu správal i brat K., ktorý ho napr. vyhánal, zamykal pred ním izbu, nepustil ho k počítaču. Je pravdou, že pred synom vulgárne nadávala, avšak nie na neho. Keďže predtým pracovala na týždňovky, je samozrejmé, že k jej mame má syn dobrý vzťah, ona sa však k nemu dobre chovala. V minulosti syn nemal žiadne psychologické problémy a nikdy sa nesprával tak, ako jej brat. Voči synovi nebola agresívna, ani vulgárna, iba na neho niekedy zakričala, nie však neadekvátne a surovo. Nie je pravdou, že raz, keď jedol paradajkovú polievku, mu ju presladila a potom, keď ju nezjedol, tak ho zbila.

Ďalej uviedla, že je pravda, že v roku 2012 počas víkendov chodila večer von a niekedy syna nedávala spať, avšak nie je pravdou, že by niekoľko dní v mesiaci nebola doma. To sa stalo iba vtedy, keď chodila na pracovné týždňovky. Pokiaľ neodišla z domu, občas požíla marihuanu, hoci to na jej konanie nemalo žiadny vplyv. Asi v septembri 2013, možno i skôr, odišla z domu, alkohol začala piť kvôli mame, dovtedy iba príležitostne, od 15. 10. 2012 po konflikte s bratom, alkohol pila viac. Párkrát ju videl, keď mala vypité i syn, vtedy jej matka nadávala, ponižovala ju. V dobe, kedy nepracovala, jej matka nadávala do parazitov a príživníkov. Keď mala vypité, žiadny konflikt s deťmi nemala a neriešila, konflikty mala vtedy iba s mamou. Matke nikdy nepovedala vulgárne slovo, ale to, že je slepá, iba neúmyselne pred matkou zatvorila dvere a spôsobila jej zlomeninu prsta.

Na hlavnom pojednávaní dňa 25. 9. 2015 obžalovaná doplnila svoju výpoveď. Uviedla, že od začiatku bola nútená do toho, aby vypovedala ako sa to páčilo vyšetrovateľom, jej syn bol ovplyvnený tým, že ho zobrali bez nej a tvrdili mu, že sa už nikdy nevráti a musí povedať, že chce byť s babkou. Vyšetrovateľ napísal to, čo mu vyhovovalo. Vyšetrovateľ ju nútil tak, že jej rovno vzal syna. Ďalej uviedla, že uznáva, že sa neprimerane správala k svojmu synovi tým, že na neho kričala, že ho aj udrela, čo je jej ľúto, neprimeraným spôsobom zbila svojho brata. Poukázala na to, že i ona bola celý život bitá otcom, a preto nevidela v súvislosti s bratom iné riešenie situácie. Nie je pravda, že by situáciu s bratom riešila agresiou už od roku 2006, ako je to v obžalobe, hoci je pravda, že bratovi vulgárne, hrubo nadávala, nevyhadzovala mu žiadne osobné veci a hračky, ktorých sa ani nedotýkala, nevyhrážala sa mu zabitím. Nikdy ho nebila pästou alebo ho nekopala, udrela ho iba fackou. Je pravdou, že synovi F. dávala tresty (napr. že ho zavrela do izby, zakázala mu hrať na počítači alebo pozerieť televízor), a to vtedy, keď niečo urobil, hoci to neboli neprimerané tresty. Kvôli tomu aj reval a hádzal sa o zem. Je pravdou to, že na deti kričala, keď bola nervózna, napr. kvôli neporiadku, ktorý bol v domácnosti, a keď chcela, aby jej pomohli. Pravdou je to, že chytila kôš a vyhodila s košom brata pred dvere, aby niečo urobil.

Ďalej uviedla, že najviac sa situácia vyhrotila v roku 2011, kedy sa vrátila bývať z podnájmu po Vianociach v roku 2011 k mame. Asi v marci 2012 prišiel k nej bývať jej priateľ I. X., čo jej mame vadilo. V dobe, kedy pracovala v Second hande v K. mala hádky s mamou. V tomto období požívala alkohol možno každý tretí deň, do týždňa 2 -3 krát, užívala i marihuanu. Na hádkach mala aj ona svoj podiel viny, situácie by teraz riešila ináč, a to aj voči bratovi s tým, že si nenašla inú cestu, ale riešila to krikom. V roku 2010 sa vrátila z Čiech do K., kde bývala do začiatku roka 2011.

V súvislosti s upresnením časového obdobia, kedy bývala v mieste trvalého bydliska s matkou v K., pracovala na území Českej republiky, ako i na Slovensku, doložila súdu dohody o vykonaní práce, o skončení pracovnej činnosti a pracovné zmluvy, ktorých podstatný obsah súd rozviedol nižšie.

Svedkyňa Bc. Mária Leibitzerová - radca Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, pracovisko Levoča, vypovedala zhodne pred súdom ako v prípravnom konaní. Uviedla, že vykonáva agendu sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately. Agendu maloletého F. X. úrad vedie od jeho narodenia od roku 2005, keďže matka J.D. X. bola v tom čase ešte maloletá a otec F. X. bol vo výkone trestu odňatia slobody. Matke boli rozsudkom súdu priznané rodičovské práva, hneď na to dňa 22. 9. 2005 sa dostavila stará matka Q. X., ktorá oznámila, že dcéra Jana odchádza z domu vo večerných hodinách, nezodpovedne sa stavia k rodičovským povinnostiam, že je mimo domácnosť aj viacero dní. S matkou bol vykonaný pohovor s tým, že uviedla, že o dieťa sa stará, a keď ide s kamarátmi von, oznámi to svojej matke, ktorá dieťa postráži. Prisľúbila však nápravu na základe upozornenia úradu. Dňa 27. 6. 2007 sa opätovne dostavila stará matka za účelom spísania návrhu na zverenie maloletého do starostlivosti, čo odôvodnila s tým, že dcéra odchádza od dieťaťa aj na dlhšie obdobia, ukáže sa raz za mesiac na 1-2 dni, a preto vnukovi zabezpečuje starostlivosť ona. Po následnom šetrení úradom bol návrh spísaný a podaný na súd, avšak rozhodnutím súdu došlo k zastaveniu konaniu, keďže sa matka nezúčastňovala konaní a návrh bol späťvzatý. Dňa 3. 8. 2011 ich navštívila J. X., ktorá žiadala spísať návrh na úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, kde hlavným dôvodom bola skutočnosť, že sa rozišla s otcom maloletého F. X., ktorý sa o dieťa nezaujímal a neprispieval na výživné. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 13P 276/2011 zo dňa 4. 5. 2012 bol maloletý zverený do starostlivosti matky. Dňa 27. 5. 2013 prišla na úrad Q. X. so synom K. X., ktorá uviedla skutočnosti, ktoré súd predmetom tohto konania, na základe čoho došlo i prešetreniu pomerov v rodine, príslušné záznamy a správy boli dodané polícii. Do konca júna 2013 bývala obžalovaná s matkou, potom sa s priateľom I. X. odsťahovala do podnájmu v K. na sídlisko Y. L.. Následne bol podaný návrh na zverenie do dočasnej starostlivosti mal. F. X. Q. X., o ktorom súd rozhodol uznesením zo dňa 19. 6. 2013. Okrem prípadu zo dňa 27. 5. 2013 zo strany Q. X., resp. iných osôb a inštitúcií nebolo úradu signalizované podozrenie z týrania detí.

Svedkyňa Q. X. - matka obžalovanej a maloletého K. X., stará matka maloletého F. X. uviedla, že obžalovaná v roku 2006 nebola často doma, chodila domov iba raz za víkend, keďže pracovala vo firme Kramer. Vtedy prišla aj raz do mesiaca s partiou, kde sa správali hlučne, bratovi K. vulgárne nadávala. Keď sa s F. X. hádali o hračky, obom im hovorila, že pôjdu do domova a F. nadávala do cigánov. Väčšinou K. vtedy zbila po hlave a kopala do neho. Keď prišla domov niekedy sama, nerobila scény, lebo si ľahla spať. Domov chodila opitá, užívala marihuanu. Po jednom napadnutí svedkyne s obidvoma chlapcami ušla a mesiac bývala v kláštore, potom to išla nahlásiť na políciu. V roku 2007 sa voči K. X. nesprávala neprimerane, od roku 2007 do roku 2011 od nej občas dostal, zdržiavala sa doma sporadicky. V týchto rokoch, keď bola s partiou doma, K. sa aj vyhrážala, že ho zabije, že má vypadnúť, udrela ho i po tvári. V roku 2011 nastal zlom, kedy to začalo byť na nevydržanie, prišla domov s priateľom I. X., ktorý sa väčšinou staral do F. a aj ho bil. V rokoch 2011-2013 mali medzi sebou hádky, kde aj ju zbila a do 1. 7. 2013 mala konflikty s K. 2-3 krát do mesiaca. Stalo sa i to, že K. zbila, tlačila mu ohryzok do krku, vulgárne mu nadávala, chcela, aby bolo všetko „po nej“, a keď to neurobil, vyhodila mu topánky, udrela ho po chrbte, po hlave, niekedy ho kopla. Raz sa stalo, že kvôli opasku, ktorý pokazil, zobrala paplóny, papuče, oblečky, topánky, oblečenie a povyhadzovala to všetko von oknom, vtedy však K. X. nezbila.

Pokiaľ išlo o syna F., o toho sa nestarala. Keď išiel v roku 2012 do školy, a keď sa spolu učili, bila ho, vulgárne mu nadávala, že sa správa ako cigán, ako špinaví cigáni, čo robila aj vtedy, keď zle poskladal veci v skrini, ktoré mu aj 10 krát vyhodila. Pricukrila mu štipľavú polievku, ktorú nechcel zjesť s tým, že ju bude jesť, až kým ju nezje. Takéto konflikty boli každý deň, kedy ho aj zbila, podľa svedkyne bezdôvodne. Vracala sa domov neskoro v noci, vulgárne sa vyjadrovala ohľadne jeho správania, hovorila, že pôjde do domova, priložila mu lampu so žiarovkou na krk kvôli tomu, lebo niečo nakreslil do zošita a urobila to „aby si to zapamätal a už nikdy to neurobil“. Vyhrážala sa obom deťom i zabitím.

Prvýkrát išla ohlásiť konanie dcéry na políciu v dobe, kedy mu tlačila ohryzok jablka do krku, chlapci boli aj pri psychologičke. Videli aj to, ako sa hádala s ňou a ako ju bila. Obžalovaná sa vždy správala agresívne. Keďže je nevidiaca, veľa vecí vnímala sluchom, napr. počula údery, nadávky, pričom aj chlapci jej o tom hovorili. Dcéрино správanie malo na K. taký vplyv, že sa utiahol, nie je však hysterik a ani psychopat. F. X. je naopak drzí, má zlé správanie v škole, hádže sa o zem a kope. V súčasnosti je psychický stav F. lepší, chodí s nim k psychologovi. Po dohode s psychologičkou nechodí na vyšetrenia s K. X.. Dňa

30. 9. 2013 jej bol zverený predbežným opatrením do výchovy maloletý F. X.. Svedkyňa poprela, že by žiadala dcéru, aby v roku 2009 sa vrátila domov s tým, že do jej bytu príde bývať F. E., bolo to kvôli tomu, že nebola schopná splácať byt. Je pravdou to, že K. X. bol šikanovaný v škole a aj do roku 2006 boli v rodine hádky na dennom poriadku s jej zomrelým manželom, ktorý aj zbil obžalovanú, ale ona tiež jeho. V súvislosti s incidentom zo dňa 15. 10. 2011 išla až po troch dňoch k lekárovi s K. X., keďže si myslela, že má iba pohmoždeniny a bolelo ho brucho. Nie je pravdou, že by F. E. mal s nimi konflikty, práve naopak, ona s I. X. ho bili a nadávali mu.

K výpovedi obžalovanej uviedla, že nie je pravdou, že by K. X. nebila nikdy päšťami a do neho nekopala, súhlasila s výpoveďou ohľadom časového obdobia pred rokom 2011, kedy bývali spolu. Uviedla, že K. X. na obžalovanú kričal počas hádok iba preto, aby prestala, keď toho bolo veľa, povedal jej i vulgárne slovo. Pravdou je, že keď pracovala v Second hande v K., hádky boli 2-3 krát do týždňa. F. sa často správal neprímerane, vydobýjal si to krikom. Nie je pravdou, že by K. X. sa nevyhrážala zabitím (svedkyňa uviedla pred súdom aj slová, ktoré pritom obžalovaná použila). F. X. sa predtým pocikával, toho času už nie.

Maloletý svedok K. X. - brat obžalovanej na hlavnom pojednávaní uviedol, že všetko si už nepamätá, avšak pamätá si, že spolu dobre vychádzali, kde asi po 3-4 rokoch, odkedy vyšla z väzenia a narodil sa jej syn, začala robiť problémy, bila svojho syna i jeho samého, nadávala, hrešila. Dala im facku a kopla do nich, väčšinou však išlo o facky. Stalo sa to tak, že keď ju niečo nahnevalo alebo bola opitá, tak ich potom zbila. Stalo sa to niekedy i viackrát v týždni. Nepáčilo sa jej, keď jej povedal, že nejaké veci poupratuje neskôr, potom ho zbila, aj keď bola triezva. Niekedy ho bila za službu a niekedy nezaslúžene, nedôvodne. Hovorila mu, že ho zbije, zabije, hrešila mu, bál sa i toho, keď mu povedala, že ho zabije. Používala škaredé slová. On to hovoril mame, už viac nikomu inému. Sestry sa bál, bránil sa jej tak, že sa zavrel do izby. Raz keď sedel pri počítači a mal ohryzok jablka pri počítači, povedal jej, že ho vyhodí neskôr, jej sa to nepáčilo, hodila ho na zem, zobrala ohryzok, chcela mu ho napchať do úst, stúpila mu na brucho, ťahala ho za kapucňu po izbe, potom sa zavrel do izby s mamou, ktorá volala políciu. Keď mu stúpila na brucho, nebola obutá, mohlo to byť i kolenom, kedy mu priľahla brucho. Väčšinou sa sestry bál, že mu môže urobiť ešte horšie, že ho môže zbiť, ako aj niečo urobiť aj mame. Niekedy sa s ňou nedalo vôbec rozprávať. Snažila sa jej dohovoriť i mama. V tom čase tam býval iba mamin priateľ a žiadna iná osoba. So sestrou sa nestretáva aj dva roky, videl ju iba vtedy, keď prišla pre F. K. F. sa správala i tak, že ho bila, dávala mu facky, kopance a keď si neurobil úlohu, priložila mu lampu pod krk, z čoho mal popáleniny, hrešila mu a nadávala. Väčšinou ho bila aj za nejakú maličkosť, čo urobil a jej sa to nepáčilo. Zbila aj mamu. Takto sa k nemu správala iba sestra, s jej priateľom sa väčšinou ani nerozprával. V priebehu posledných dvoch rokov vyhodila paplón z okna, hoci pršalo, jej to bolo jedno, väčšinou vyhadzovala veci. Väčšinou vyvolávala hádky, nadávala mu, chodila domov opitá a keď mu napr. povedala, že má vypnúť počítač a odísť preč, začala po ňom hrešiť. Fajčila marihuanu a aj vtedy sa správala divne, hrešila a nadávala. Nadávky a hrešenie väčšinou bolo na neho a mamu, nie na jej syna. Bola agresívna, častejšie ho udierala, vyhrážala sa mu zabitím. Päšťou ho nebila, ale dávala mu opakovane facky. Keď ho to nahnevalo, tak aj on hrešil na ňu. Väčšinou jeho i syna bila bezdôvodne, keď sa jej niečo nepáčilo, väčšinou fajčila, fetovala a pila. Na neho i kričala a aj spolu na seba hrešili. Väčšinou ho k tomu vyprovokovala a bolo to vtedy, keď ho zbila, avšak tiež sa k nej ani neozval. K mame sa správala zle, lebo aj ju zbila, niekedy si upratoval izbu, jej to bolo všetko jedno. Častejšie sa mu vyhrážala zabitím, a to aj vtedy, keď ho zbila, správala sa zle, zbila i F. pre hocikakú maličkosť. Tieto konflikty sa odohrali väčšinou večer, prípad s ohryzkom si nepamätá, kedy sa stal, ale bolo doobeda. Nie je pravdou, čo ona tvrdí, že by on skákal po nábytku, hádzal sa na zem, a to hlavne vtedy, keď mu prikazuje niečo urobiť. Väčšinou po ňom kričala a nehovorila mu nič dobrým slovom. So sestrou má v súčasnosti zlý vzťah, bojí sa jej.

Na otázky obžalovanej uviedol, že sa jej nevyhrážal zabitím a nezobral na ňu do ruky nôž alebo vidličku, s nožom ju nenaháňal. Je pravdou, že bil sám F. X., ktorého niekedy pustil k počítaču, ale väčšinou nie. Keď prišiel zo školy, tak si upratoval veci. F. X. bil vtedy, keď ho provokoval, hodil po ňom nejakú vec, bili sa však aj zo srandy, väčšinou po zadku, kde za to ho potom sestra zbila.

K výpovedi svedka sa obžalovaná vyjadrila tak, že nie je pravdivá, nenapádala ho pod vplyvom alkoholu, lebo väčšinou prišla domov v noci, takže brat už dávno spal. Príčinou hádok bol neustály neporiadok u nich a rozpory medzi jej synom a bratom, kde po bratovi začal negatívne správanie mať jej syn. Brat neposlúchal, odmietal niečo vykonať, keď ho o to požiadala ona a aj jej mama. Veľa krát sa stalo, že brat napr. po hádkach chytil kuchynský nôž a začal ju naháňať po kuchyni, že ju pobodá nožom, ničil jej

veci a ničil aj svoje osobné veci. Periny vyhodila, hoci nemala úmysel vyhodiť veci jej brata, a to kvôli tomu, že jej brat zničil opasok. Hračky mu neničila, hádky boli aj kvôli tomu, že brat bil jej syna, nechcel ho tiež pustiť k počítaču, pričom sa zamkol v izbe. Nebolo to však kvôli tomu, že by sa jej bol brat bál. Brat z nej strach nemá. Jej syna mlátil bežne.

Svedkyňa L. X. - sestra obžalovanej uviedla, že v dobe, kedy mal K. X.Ď. asi 6 rokov, obžalovaná na neho zaútočila, na jeho obranu sa postavila mama, ktorú tiež zbila. Kvôli mikine ho napr. bila o skriňu, keďže mikinu chcela, potom ju z neho strhla, kopala do neho, nadávala mu, čo bolo na dennom poriadku. Vždy sa niečo zomlelo, dostala akoby amok, ktorý si vybila na niekom, v poslednej dobe to bol i jej vlastný syn F.. V dobe, kedy nechodila často domov, a to každý víkend, nebol taký zručný a keď prišla domov, na neho vrieskala, nadávala mu, pričom na jej upozornenie povedala, že je to jej dieťa, že si bude s ním robiť, čo chce, začala ho biť, hoci strašne plakal a nútila ho písať. Neustále na neho vrieskala, až sa zajakával, keď sa ho zastala mama, tak začala nadávať aj mame. Z toho sa potom maloletý i večer pocikával, mal strach, kde napriek tomu ju stále syn volal mamička, hoci to jeho mamička zďaleka nebola (takto svedkyňa komentovala vzťah obžalovanej k synovi). V septembri 2012 svedkyňa odišla s bratom do Anglicka, kde každý týždeň telefonovala s mamou, ktorá sa jej sťažovala na správanie obžalovanej. Hovorila jej, že jej privrela palec na ruke, kedy jej ho privrela do dverí, že ju zhodila, kopala do nej. Od K. tiež vedela, že ju nechcel pustiť domov, lebo vedel, že ho bude biť, keďže sa naťahoval s F., vtedy mu hovorila, že ho zabije, a keď prišla mama a zastala sa K., mamu sotila, začala ju kopať a dokopala ju do krvi. Keď sa napr. K. naťahoval s F. o hračky, keď boli mladší, chytila K. a zbila ho tak, že mal modriny, stále ho bila, až kým nebol na zemi, čo nebolo normálne, dieťa pomaly nedýchalo. Hoci kedy zbila aj iné osoby, napr. suseda, prvýkrát mamu vtedy, keď mala 14 rokov, kde ju kopala, lebo chcela ísť von. Do K. taktiež kopala, spočiatku ho bila päšťami po hlave, fackovala ho a skočilo to vždy kopaním. Niekedy to bolo raz za týždeň, bolo to vtedy, keď bola doma, keď bol vždy nejaký konflikt. Keď sa zdržiavala doma, napr. cez víkendy, bolo to dvakrát do mesiaca, niekedy domov neprišla aj 3 mesiace a bol kľud. Voči deťom používala vždy vulgárne výrazy, vyhrážala sa im vždy zabitím, hovorila konkrétne vždy, že ich zabije, kričala pritom, vrieskala. Nedalo sa s ňou vôbec jednať, akoby nepočula okolie, keď bila K. a svedkyňa sa jej snažila v tom slovne zabrániť, nezaujímalo ju to. Konflikty boli väčšinou cez deň, ale aj v noci, keď prišla pod vplyvom alkoholu, tiež začali niekedy konflikty. I ona sama mala s obžalovanou konflikty kvôli banalitám, snažila sa jej dohovoriť, hoci sama svedkyňa mala v tom čase 15 rokov. Spolu s obžalovanou začala i ona robiť hlúposti, alkohol i marihuana, potom si uvedomila, že takto ďalej nemôže. Synovi neukázala nikdy normálnu lásku, vždy ho nútila a bila, K. sa jej bojí. Jej osoba je taká, že prejaví ľútosť na 15 minút a po tých 15 minútach, kedy sa dokáže rozplakať na počkanie, znova nadáva a zasa je to isté. Bola svedkom i toho, že videla nejaké hračky a veci porozhadzované pred dverami, išlo o veci K., ktoré obžalovaná vyhodila. Jej mama to spočiatku brala tak, aby to ostalo v rodine, že aj obžalovaná je jej dcéra. Dozvedela sa, že kvôli nejakému ohryzku zbila K., že mal modriny, od mikiny okolo krku krvavé rany, čo bolo oznamované aj na políciu. Videla viackrát, že do K. kopala, bila ho, fackovala, čo bolo aj viackrát do mesiaca. Predtým ako svedkyňa odišla do Anglicka, chodila do školy, preto domov chodila iba na víkendy.

Svedkyňa Mgr. D. P. uviedla, že od prvého ročníka je triednou učiteľkou maloletého F. X.. Je inteligentný žiak, ktorý však v rokoch 2012/2013 sa prejavoval agresivitou voči spolužiakom, mal nejaké slovné alebo fyzické konflikty so spolužiakmi, čo bolo pre prváka netypické. Na psychologickom vyšetrení bol pre problémy s učením, s čítaním. Až po tom, čo ju navštívila stará matka, sa dozvedela, že v rodine sú problémy, že mu spôsobila vlastná matka nejaké zranenie tým, že ho popálila žiarovkou z lampy. Svedkyňa videla popáleninu za uchom žiaka. Maloletý jej nechcel o tom povedať, ako sa mu to stalo. Videla na ňom niekedy modriny, o ktorých si myslela, že sa bije s kamarátmi. Raz mal modrinu na tvári, o ktorej tvrdil, že to bolo od snehovej guli. Do júla 2013 prišla dva alebo trikrát do kontaktu s obžalovanou, väčšinou komunikovala s babkou. Aj v súčasnosti je jeho správanie stále agresívne voči spolužiakom, robí im zle. Jeho správanie bolo prejednávané i na pedagogických poradách. Maloletý o situácii doma nechcel rozprávať, vidno však, že má babku rád a že v citovej oblasti došlo k zmene k lepšiemu. Konflikty so spolužiakmi väčšinou začal F., ktorý aj neadekvátne reagoval na menšie podnety. Šarvátky mal na dennom poriadku. Jeho správanie sa v súčasnej dobe nezhoršilo, zníženú známku zo správania mal v polovici tretieho ročníka.

Svedkyňa Mgr. R. X. uviedla, že bola v rokoch 2012/2013 triednou učiteľkou maloletého K. X., resp. mu je stále triedna. K. bol ohľadom správania utiahnutý, čo sa odzrkadlilo i na známkach v škole, prospechu, sám nerozprával nič, čo sa deje, o známkach rozprávala s Q. X.. Hovorila jej, že má problémy s dcérou,

bližšie nič nehovorila. V súčasnosti došlo k zlepšeniu, čo sa týka učenia, už nie je taký utiahnutý, nestráni sa kolektívu. Pred rokom 2012 sa v kolektíve správal normálne, až v školskom roku 2012/2013 došlo k zmene jeho správania tak, ako o tom vypovedala. Stopy po fyzickom násilí si na maloletom nevšimla, vždy mal oblečenú dlhú mikinu, nevedela o tom, že by maloletý bol v škole šikanovaný. Na tvári zranenia nemal.

Svedok I. X. uviedol, že cca od roku 2009 býval s obžalovanou, keďže bola jeho družkou u Q. X. až do augusta 2013, na presnejšie obdobie si však nepamätal. Chodil pracovať na pol týždňa mimo domu a počas tej doby asi 3 mesiace boli s obžalovanou v Českej republike. Od augusta 2013 bývali 3-4 mesiace v inej bytovke v K. Y. L. a následne bývali v T. V. L. 3-4 mesiace v rodinnom dome. Vo februári 2014 s obžalovanou ukončil vzťah, ona odišla do Čiech. Počas toho, čo bývali u Q. X., táto vyvolávala hádky, hádala sa s obžalovanou. Obžalovaná sa k obom deťom správala dobre a pokiaľ deti udrela po zadku, bolo to v rámci normálnej výchovy. Nebol svedkom toho, že by obžalovaná napadla deti. U Q. X. teda bývali 2-3 roky. Obžalovaná požívala marihuanu, nikdy nebola opitá, sem-tam si spolu dali nejaké pivo. Jeho bývala družka sa nevyhrážala nikomu, nevyskytlo sa, že by niekomu ublížila na zdraví, vulgárne nadávala alebo neúmerne niekoho zbila. Starala sa o domácnosť, žehlila, prala. Kvôli Q. X. aj odišli z bytu preč. Nevidel, že by obžalovaná povyhádzovala z okna nejaké detské veci a nevedel sa vyjadriť k tomu, či bratovi obžalovaná vtlačila ohryzok z jablka do úst. K. X. nevidel, že by mu dala facku. Pokiaľ išlo o popálenie žiarovkou syna F., toto sa stalo tak, že keď sa vysypalo žrádlo s krmivom pre ryby počas kŕmenia a spadla aj lampa, vtedy F. povedal, že sa popálil. Lampa spadla kvôli tomu, že obžalovaná ho potiahla za ruku.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania, v ktorej uviedol, že u Q. X. býval od augusta 2012 do začiatku prázdnin roku 2013, kde však v byte bol iba cez víkendy. Kvôli financiám dochádzalo často medzi matkou a obžalovanou k hádkam, medzi obžalovanou a K. X. Q. nebol konflikt, občas mu dohovárala, aby nerobil schválnosti s F. X.. S F. mala obžalovaná normálny vzťah, ako býva medzi synom a mamou, niekedy na neho nakričala a párkrát dostal po zadku, nikdy však po hlave, tvári a nikdy mu inak neublížila. Bolo to iba v prípadoch, keď si to zaslúžil. Kvôli hádkam s matkou obžalovanej potom aj opustili byt, pričom aj druh matky F. E. ho provokoval tým, že mu nadával. V mesiacoch marec až jún 2012 boli s obžalovanou v Čechách, ktorá chodila domov na víkendy a predtým bola stále doma.

Svedok k uvedenej výpovedi sa vyjadril tak, že na nej trvá, keďže hovorí pravdu, a to aj ohľadne obdobia, kedy u Q. X. býval. Na otázku obžalovanej uviedol to, že K. X. si niečo vydobýjal tak, že sa doslova hodil na zem, využíval to, že jeho mama je nevidiaca.

Svedkyňa D. D., ktorá bola vypočutá na hlavnom pojednávaní na návrh obhajoby, uviedla, že s obžalovanou sa pozná vyše 10 rokov, chodievala na návštevy k obžalovanej, pozná ich rodinu. Do domácnosti chodila niekedy každý deň, niekedy dvakrát do týždňa. So synom mala obžalovaná dobrý vzťah, on bol vždy rád s obžalovanou. Počula občas v domácnosti nejaké hádky, násilie si nevšimla. Brat obžalovanej ju buď provokoval alebo ignoroval, bol nevychovaný chlapec. Obžalovanej sa nebál, používal voči obžalovanej vulgárne výrazy, nesprával sa dobre ani k F. X.. Nebola svedkom toho, že by obžalovaná v domácnosti konzumovala marihuanu alebo alkohol. Možno raz za rok išli na diskotéku, kde boli aj do rána. Občas sú i toho času s obžalovanou v styku. Svedkyňa sa nevedela bližšie vyjadriť k časovým obdobiam, kedy obžalovaná sa nezdržiavala pri svojej matke v byte, ale v Čechách. Vzťah medzi obžalovanou a jej matkou označila tak, že nebol ideálny. Pokiaľ obžalovaná nebývala s matkou, nemala pri sebe ani syna F..

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná výpoveď nebohého svedka F. E. z prípravného konania zo dňa 12. 9. 2013. Svedok uviedol, že s Q. X. žil od roku 2008 alebo 2009, avšak v tom čase býval v podnájme vo svojom byte, a preto sa vlastne iba častejšie navštevovali. Z dôvodu nezhôd sa v ďalšom období ani nekontaktovali a od roku 2010 býval nepretržite v jej byte. S nimi v byte bývala i obžalovaná, jej syn F., Q. X. Q. so synom K.. Dcéra L. X. sa v byte zdržiavala iba sporadicky. Obžalovaná sa o syna riadne nestarala, v domácnosti sa správala vulgárne voči všetkým členom domácnosti, najmä voči bratovi a svojmu synovi. Je výbušná, agresívna a nemá trpezlivosť. Pokiaľ sa občas išla so synom učiť, netrvalo to dlho a potom po krátkom čase bolo počuť len krik a nadávky a následne plač dieťaťa. Pokiaľ syn od nej niečo chcel a jej sa to nepáčilo, riešila to nadávkami a krikom, nezriedka po tomto syn plakal. Hoci je nevidiaci, vycítil, že jej syn bol radšej so starou mamou, ako s obžalovanou. K bratovi sa obžalovaná

správala povýšenecky, nadradene, neustále ho upozorňovala, buzerovala, z čoho medzi nimi pramenili hádky a viackrát ho aj fyzicky napadla. Na jeseň 2012 mu poskákala po bruchu, kde potom musel byť na ošetrovaní, čo sa dozvedel od Q. X. a aj jej syna. Pokiaľ obžalovaná s nimi bývala v spoločnej domácnosti, situácia bola napätá, nikdy nevedeli, čo od nej môžu očakávať, mali z nej strach, čo bolo spôsobené aj tým, že oni i Q. X. sú nevidiaci. Vzhľadom na toto hrubé, vulgárne konanie obžalovanej sa Q. rozhodla vec oznámiť. Počas vyšetrovania obžalovaná odišla po mesiaci aj s priateľom I. X. zo spoločnej domácnosti, čím sa situácia zlepšila a prejavuje sa to na správaní detí. Bol svedkom toho, ako deti sa sťažovali na obžalovanú Q. X., že ich zbila, kričala na nich, niečo im zakazovala. Požívala alkohol pomerne často a vtedy bola agresívnejšia a vulgárnejšia. Q. X. jej našla v izbe i marihuanu.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná i zápisnica o výsluchu maloletého svedka F. X.Q., V. XX. X. XXXX, z prípravného konania zo dňa 30. 5. 2013, ktorý uviedol, že mamka ho popálila s lampou na krku, lebo si pokreslil po zošite, čo už bolo dávno. Mamka sa k nemu správa niekedy zle a niekedy dobre, niekedy ho bije po zadku a niekedy po „líčku“. Bije ho, lebo niekedy je zlý. Keď sa mamka k nemu správa dobre, dovolí mu ísť von a hrať „playko“ (počítačová hra). Bije ho iba, keď je zlý, ináč ho nebije a ani nekričí. Mamky sa bojí, keď ho bije. Mamička sa takisto správa i k K., dakedy ho bije, ale nie často, keď niečo urobí. Mamka často pije, vtedy je čudná, niekedy kričí, niekedy je dobre. I. (X.) ho párkrát zbil, keď bol zlý. Stará mama ho nikdy nebije, s ňou vychádza dobre a je k nemu milšia. Mama vyhodila perinu z okna, lebo K. jej zničil opasok a vtedy sa nahnevala. Svoju mamu on volá mamička. Z mamičky má strach iba vtedy, keď je nazlostená. Mamička mu hovorí iba, že je „škaredý cigán“. Mamička sa k babke správa niekedy dobre a niekedy zle, niekedy jej nadáva.

So súhlasom prokurátora a obžalovanej boli prečítané výpovede svedkov:

Svedok Mgr. Y. Y. - učiteľ K. X. uviedol, že žiak pôsobí utiahnutejším a menej výrazným dojmom. Ako učiteľ telesnej výchovy si počas dvoch rokov na tele maloletého nevyšmol modriny, pomliaždeniny. Žiak sa mu s ničím nezdôveril ohľadom prípadného domáceho násillia a nebolo mu to povedané ani zo strany iných osôb.

Svedkyňa D. E. - suseda uviedla, že z bytu nepočula žiadny krik, hluk, obžalovanú nevidela dlhšiu dobu. Žije si svojim životom a o ostatných sa nezaujíma.

Svedkyňa L. T. - suseda uviedla, že s obžalovanou neprišla do žiadneho kontaktu, nemá vedomosť o jej správaní sa voči deťom. Krik sa z bytu Q. X. ozýval pomerne často, asi raz do týždňa, kto kričal, nevedela.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá znalkyňa v odbore psychológia, klinická psychológia dospelých a detí PhDr. Karin Štiffelová, ktorá podala písomný znalecký posudok v prípravnom konaní na maloletého F. X. a maloletého K. X.. Uviedla, že u oboch maloletých bol potvrdený syndróm zneužívaného, zanedbaného dieťaťa, konkrétne syndróm CAN. Z telesného týrania išlo o bitie, z citového týrania o zneužitie psychickej nadradenosti, nadávky, vulgarizmy, ignorovanie, zosmiešňovanie, rôzne podráždené reakcie, zneužívanie autority zo strany matky. Pri zanedbávaní išlo o citovú depriváciu matky voči synovi maloletému F.. Pri vyšetrení znalkyňou každý maloletý jednotlivo vypovedal o správaní matky, resp. sestry voči ním, ale závery vyšetrenia boli podložené najmä výsledkami vyšetrenia v testových metódach. Syndróm CAN je možné stanoviť na základe opakovaného správania, či už psychického alebo fyzického, tento syndróm nie je stanovený na určitú dobu, čo však nie je dôležité, avšak správanie dospelého voči maloletému musí byť vedomé, účelové, nenáhodné. V súvislosti so situáciou v rodine konštatovala, že i nebohý otec (maloletého K. X.) sa správal agresívne voči deťom, čo malo vplyv u oboch detí v rámci vývoja ich agresivity, ktorú zistila, avšak nie v rámci syndrómu CAN. Od októbra 2012 sa na základe výpovedi Q. X.Á. správanie obvinenej stupňovalo, hoci bolo už pred týmto obdobím, a keďže išlo o obdobie minimálne jedného roka, ide o dostatočnú dobu na to, aby sa hovorilo o týraní. Akékoľvek správanie voči deťom, ktoré nemajú vyvinutú štruktúru osobnosti na rozdiel od dospelých, či už agresívne, nevhodné, neadekvátne, spôsobuje u detí nejakú reakciu. U maloletého K. X. neboli zistené sklony k vedomému klamstvu, avšak u maloletých detí môžu byť sklony ku konfabulácii, to jest k nevedomej lži. U maloletého F. mohlo byť skresľovanie skôr v rámci nie podstatných, ale skôr detailov, v priebehu času, udalostí, takže sa nedá vylúčiť skreslenie alebo konfabulačné tendencie. K. X. má negatívny vzťah voči sestre, kde ak by išlo o cudziu osobu, mohlo by sa hovoriť o nenávisti. Nadmerné alebo výrazné negatívne postoje u neho neboli zaznamenané vzhľadom na vzťah brat - sestra. Keďže obžalovaná je matkou maloletého F., u neho takýto postoj nie je, akokoľvek by mu ubližovala, stále je tam pozícia matky. Obaja si teda želali iba to, aby s nimi nebývala, teda žiadali jej fyzickú neprítomnosť v ich blízkosti. U oboch sa diagnostikovala akútna reakcia na stres a postraumatická stresová reakcia alebo porucha, čo má dlhodobé následky, ktoré sa diagnostikujú po

šiestich mesiacoch od udalosti, môžu sa však prejavíť až po rokoch. Nedá sa preto povedať, aký je ich súčasný stav v dobe výsluchu, či sa za nejakých okolností vysporiadajú.

Znalkyňa ďalej uviedla, že už v roku 2008 na základe nariadenia súdu vypracovala posudok na obvinenú, starú matku Q. X. a maloletého F. X.. Zo strany spolužiakov voči maloletému K. X. dochádzalo k nejakej šikane, avšak tá by mala u neho iné prejavy, ktoré by sa líšili od syndrómu CAN. Inými slovami šikana zo strany spolužiakov nemohla spôsobiť, že by malo dieťa syndróm CAN. Keďže otec maloletého K. X. zomrel v roku 2007, vzhľadom na dlhú dobu k jej vyšetreniu, bola by zistená predispozícia k agresívnemu správaniu oboch detí, čiže osvojenie si vzorcov správania otca. Vzhľadom na túto dlhú dobu nie je u K. X. možné konštatovať syndróm CAN na základe správania sa jeho otca.

Znalkyňa takto zotrvala na záveroch posudku u oboch detí a v podrobnostiach poukázala na písomné vyhotovenie posudku. Syndróm CAN je dlhodobejšie zanedbávanie dieťaťa, psychické alebo fyzické týranie, ktoré sa prejavuje vo viacerých oblastiach. Vyskytujú sa v oblasti telesne, sociálne, deprivácia, je tam množstvo znakov, ktoré sa posudzujú pri vyšetrení. Prejavy správania sa osoby voči maloletým deťom museli byť minimálne niekoľkokrát, a to aj v priebehu týždňa, minimálne niekoľkokrát do roka. Iba na základe jedného intenzívneho konania by sa syndróm CAN nestanovil. Diagnostika systému vyžaduje opakované konanie, hoci nie je dané, či ide o konanie trikrát alebo desaťkrát. Syndróm CAN u maloletého K. X. bol stanovený na základe kompletných vyšetrení s použitím rôznych metód, kde sa prejavilo správanie oboch detí. Išlo o testy na intelekt, pamäť, osobnostné techniky, osobnostný dotazník, z ktorého napr. vyplynula u maloletého K. X. neurovegetatívna labilita, sklon k úzkosti, neurotické formy správania, pričom boli použité i testy ruky a ďalšie projektívne testy. Do úvahy sa však brali i samotné výpovede detí a starej matky. V dobe vyšetrenia obe deti boli spôsobilé správne vnímať, reprodukovať prežitú udalosť v rámci veku, určité skreslenia môžu byť prístupné. Pokiaľ obžalovaná popisovala niektoré prípady správania sa starej mamy voči deťom, napr. zákaz používania bratovi hračiek pre jej syna, zákaz rozprávania nejakých vecí, príkazy (čo obžalovaná popisovala konkrétnymi situáciami), znalkyňa uviedla, že išlo skôr o nevhodné výchovné prístupy alebo o negatívnom pôsobení, avšak z toho sa nedá stanoviť syndróm CAN.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Jiří Bezečný, ktorý podal písomný znalecký posudok o vyšetrení duševného stavu obvinenej v prípravnom konaní spolu so znalkyňou z tohto odvetvia MUDr. Erikou Gernáthovou. Znalec zotrval pred súdom na záveroch posudku a v podrobnostiach na jeho písomné vyhotovenie poukázal. Uviedol, že obvinená netrpí na žiadnu duševnú chorobu, trpí však na duševnú poruchu, a to emočne nestabilnú poruchu osobnosti, ktorá bola prítomná i v čase spáchania skutku. Charakterizuje sa náchylnosťou, konaním impulzívne, vrtošivo a niekedy nevypočítateľnou náladou, sklonomi k výbuchom, emóciám, ťažkou schopnosťou citové prejavy ovládať, náklonnosťou k priečnemu správaniu, ku konfliktom s inými ľuďmi v prípade, ak je položená nejaká prekážka. Takýto jedinci majú v praxi problémy s ovládaním svojich emócií, urážkami a provokáciami. Pri osobnostnom vývoji sa tieto osoby, pokiaľ identifikujú príčinu, naučiť takýmto prejavom vyhýbať. U obvinenej došlo k takýmto poruchám už v priebehu základnej školskej dochádzky, čo viedlo k jej umiestneniu do diagnostického centra a následne reedukačného domova. Napriek tomu mohla nebezpečenstvo svojho konania rozpoznať a takéto konanie ovládať. Pri požití alkoholu alebo i marihuany boli tieto zložky zmenšené nepodstatne, a to iba pod vplyvom týchto látok. Z psychiatrického hľadiska pobyt na slobode nie je nebezpečný, vzhľadom na začínajúcu závislosť na alkohole v prípade iba pozitívneho postoja obvinenej k liečbe, by znalci navrhovali uložiť ambulantné protialkoholické liečenie. V prípade užívania marihuany, nebola zistená žiadna závislosť.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané tieto listinné dôkazy:

- zo zápisnice o trestnom oznámení zapísanej na OR PZ Poprad, pracovisko Levoča vyplynulo, že dňa 29. 5. 2013 podala trestné oznámenie Q. X. na obvinenú, v ktorej popisovala okolnosti jej správania sa k maloletým deťom,
- zo správy klinickej psychologičky PhDr. Lýdie Potengovej - Psychiatrická ambulancia Levoča, z vyšetrenia maloletého K. X. zo dňa 18. 10. 2012 vyplynulo, že dôvodom vyšetrenia je to, že v škole je obeťou šikanovania a doma obeť útoku zo strany sestry. Podľa výsledkov projektívneho testu sa v štruktúre osobnosti odráža vplyv prostredia, v ktorom žije, je zvýšená impulzivita, sklon k presadzovaniu svojich požiadaviek a napĺňania svojich potrieb. Pre agresora je svojim správaním a výzorom typickou obeťou, pri kontakte s fyzickým alebo psychickým jedincom sa nedokáže adekvátne

brániť, správa sa submisívne. Bol konštatovaný syndróm CAN s odporúčením riešiť týranie dieťaťa a zahájiť psychoterapiu,

- z lekárskej správy MUDr. Petra Prazňáka - chirurga Levoča vyplynulo, že dňa 18. 10. 2012 bol vyšetrený K. X., u ktorého bola zistená diagnóza - zmliaždenie brušnej steny, pri vyšetrení udával úmyselné skákanie po bruchu sestrou pred štyrmi dňami, poranenie krku, bolesť brucha,
- zo záznamov spísaných na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad vyplynulo, že v dňoch 27. 5. 2013 - 29. 5. 2013 boli vykonané pohovory s Q. X., maloletým K. X., maloletým F. X. a triednou učiteľkou Mgr. Andreou Brindzovou. Q. X. uviedla, že „včera večer, t. j. 26. 5. 2013 dcéra zase vystrájala“, kde z izby spálne vyhodila cca o 22.00 hod. paplóny, obliečky, takže sa so synom nemali s čím zakryť. V byte robila kriek, vrieskala, nadávala. Na syna F. nemá pekné slovo, často ho bije, vulgárne mu nadáva, necháva ho doma samého. Zle sa správa i k K., ktorého fyzicky napadla, ťahala ho po zemi. Oznámila i napadnutie brata, kde mu vznikli pomliaždeniny brucha a maloletého F. po popálení žiarovkou. Uviedla, že správanie dcéry je neúnosné. Ďalej uviedla, že v minulosti pestovala v byte marihuanu a aj teraz má dve rastliny v detskej izbe na okne. Maloletý K. X. uviedol, že sestra sa k nim správa veľmi zle, zbila aj jeho a skoro každý deň bije i F., ktorému nadáva, pije a fajčí marihuanu. Maloletý F. X. uviedol, že I. (X.) sa k nemu správa zle, dáva mu silné rany. S mamičkou je to tak, ako s I., udrie ho, priložila mu zasvietenu žiarovku na krk, bije ho po tvári, kričí, čo je často. Hovorí mu, že je prasiatko, že je škaredý cigán. K K. sa správa zle, bije ho a hovorí mu škaredé slová. Mamička pije alkohol a fajčí. Triedna učiteľka Mgr. D. P. uviedla, že mamu volá maloletý F. mamička. Po oznámení starej matky v novembri alebo decembri 2012 videla u neho za uchom menšiu ranu. Maloletého nie je vidieť s matkou, často chodíva sám do školy, aj zo školy, na tvári má škrabance, modriny na tele si nevšimla. Matka dieťaťa sa vyjadrila, že F. doma počúva len vtedy, ak na neho kričí, prípadne ho zastráňa tým, že pôjde do detského domova. F. udal i to, že matka ho občas nazýva „parchant“,
- zo záznamu o podaní oznámenia zo dňa 27. 5. 2013 vyplynulo, že Q. X. podala oznámenie na obvinenú ohľadom správania voči maloletým deťom, vysvetlenie k tomu podal i K. X. na OO PZ Levoča,
- z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 9P 137/2005 zo dňa 15. 6. 2005 vyplynulo, že J. X. ako maloletej boli priznané rodičovské práva a povinnosti vo vzťahu k synovi F. X.,
- z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 13P 276/2011 zo dňa 4. 5. 2012 vyplynulo, že maloletý F. X. sa zveril do osobnej starostlivosti matky J. X.Ď.,
- uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 16P 198/2013 zo dňa 19. 6. 2013, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Košiciach dňa 22. 8. 2013, bol maloletý F. X. zverený do dočasnej starostlivosti týmto predbežným opatrením Q. X.,
- rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6C 116/2005 zo dňa 5. 12. 2005 bolo rozvedené manželstvo Q. X. a maloletý K. X. bol zverený do výchovy matky,
- z rodného listu na č. I. 127 vyplynulo, že maloletý F. X. sa narodil XX. X. XXXX J. X. D. F. X.,
- podľa správy Základnej školy v K. zo dňa 11. 6. 2013, ktorú vypracovala triedna učiteľka Mgr. D. P., maloletý F. X. je agresívny voči spolužiakom, reaguje neprimerane, je rád centrom pozornosti, k učiteľom sa správa slušne. Dosahuje dobré výsledky z predmetov. Pre problémy so správaním a učením bol v máji 2013 na psychologickom a špeciálno-pedagogickom vyšetrení. Na predvolania školy sa matka dostavuje,
- zo správy Mesta K. vyplynulo, že obvinená nemá v okolí dobrú povesť a mesto nemá vedomosť o podozrení z týrania maloletého F.,
- z lekárskej správy MUDr. Kataríny Tancárovej - všeobecného lekára pre deti a dorast zo dňa 19. 6. 2013 vyplynulo, že dňa 14. 6. 2013 vykonala vyšetrenie maloletého F. X., ktoré prišlo v sprievode starej matky obdobne ako v minulosti. Za posledné dva roky sprevádzala dieťa matka trikrát. O výsledkoch vyšetrení sa matka informovala až po niekoľkých mesiacoch. Na maloletom neboli zistené známky násillia, dieťa uviedlo pri vyšetrení, že chce bývať so starou mamou, mama ho popálila na krku úmyselne,
- zo správy klinickej psychologičky PhDr. Lýdie Potengovej vyplynulo, že dňa 27. 8. 2013 bol maloletý F. X. svedkom konfliktu medzi starou mamou a mamou s tým, že uviedol buchnutie starej mamy po hlave palicou, mamička ho niekedy veľmi bila. U maloletého neboli zistené prejavy traumatizácie z prežitého konfliktu. Z ďalšej správy vyplynulo, že aktuálny psychický stav K. X. bol posudzovaný i pri vyšetrení dňa 27. 8. 2013 s tým, že u neho bola zistená akútna reakcia na stres, keďže videl, ako sestra Jana buchla jeho mamu po hlave, veľmi sa bál, sestra kričala, že ho raz zabije a používala neslušné slová. Už v minulosti bol sestrou napadnutý. Najradšej by odišiel k príbuzným, lebo sa jej bojí. Odporúčaním bolo riešiť podozrenie z týrania maloletej osoby pri zmene prostredia vzhľadom na už predtým zistený syndróm CAN,
- miesto činu, a to byt na ulici v K., Y. L. Č.. XX, bol ohliadnutý políciou dňa 30. 5. 2013, čo vyplynulo zo zápisnice o jeho ohliadke s fotodokumentáciou,

- zo správ, dohôd o vykonaní práce, o skončení pracovnej činnosti, pracovných zmlúv obžalovanej vyplynuli nasledovné skutočnosti:

obvinená od 28.2.2007 pracovala u zamestnávateľa J. J., E.,

v dobe od 1.3.2008 do 10.12.2008 u zamestnávateľa R. J. s miestom výkonu práce E., okres Levoča do 10.12.2008, podľa správy firmy Kramer obžalovaná pracovala v Českej republike, Maďarsku a aj na Slovensku s tým, že pracovná činnosť bola vykonávaná aj mesiace, a to aj počas víkendov s obmedzenou možnosťou vycestovať domov,

od 13.12.2008 do 31.5.2009 pracovala u zamestnávateľa Kaufland SR s miestom výkonu práce Spišská Nová Ves,

v dobe od 12.1.2009 pracovala u firmy Plus - Discount s.r.o. v Brandýse nad Labem, Česká republika, ku dňu 8.9.2009 bol rozviazaný pracovný pomer s firmou PENNY MARKET s.r.o. so sídlom v Radonice, Česká republika,

od 30.10.2009 pracovala u zamestnávateľa Salev s.r.o. Levoča do 28.2.2010 s miestom výkonu práce Levoča,

od 10.6.2010 do 31.12.2010 pracovala na dohodu u R. J. s miestom výkonu práce E., okres Levoča, v dobe od 31.10.2011 do 31.12.2011 pracovala v Českej republike v Prahe pre firmu Credit Czech s.r.o. Praha,

v dobe od 20.2.2012 pracovala u zamestnávateľa Z. Q. K., s miestom výkonu práce K. na dobu 1 mesiaca,

u zamestnávateľa Simix Expert s.r.o. so sídlom Praha pracovala od 29.4.2012 do 25.5.2012 na skúšobnú dobu v Pardubiciach,

od 15.11.2012 pracovala vo firme Expreso D. K. (podľa vyjadrenia obžalovanej bývala v K.) podľa správy na č. I. 237 v predajni Second hand v K. do 9.7.2013,

Na základe takto vykonaného dokazovania súd k bodu 1) hodnotil dôkazy jednotlivo a v ich súhrne podľa § 2 ods.12 Trestného poriadku, pričom skutkový stav zistil a ustálil ako je popísaný vo výroku rozsudku.

Na základe výpovedí obžalovanej, svedkyne Q. X., L. X., ale i výpovedí maloletých osôb, svedkov F. E., I. X., D. D., bolo nepochybne preukázané, že obžalovaná bývala v žalovanom období v K. L. P. Y. L. Č.. XX, kde mala i trvalý pobyt, a to s výnimkou obdobia, kedy žila a pracovala v Českej republike, resp. i v podnájme v K. a inde. V uvedenom byte obžalovaná bývala s rodinnými príslušníkmi matkou Q. X., sestrou L. X., bratom K. X. a maloletým synom F. X., V.. XX. X. XXXX, čo vyplynulo z jeho rodného listu (v obžalobe nesprávne uvedený dátum jeho narodenia). Od roku 2010 býval v byte i nebohý F. E., ktorý bol druhom Q. X., približne od augusta 2012 do začiatku júla 2013 býval v byte i druh obžalovanej I. X.. Sestra obžalovanej L. X. odišla v septembri 2012 do Anglicka.

Ako vyplynulo z rozsudku z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 9P 137/2005 zo dňa 15. 6. 2005 J. X. ako maloletej boli priznané rodičovské práva a povinnosti vo vzťahu k synovi F. X., rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 13P 276/2011 zo dňa 4. 5. 2012 bol maloletý F. X. zverený do jej osobnej starostlivosti. Uvedené dokazuje, že v žalovanom období mala povinnosť sa o syna náležite starať. Až následne, na podklade rozhodnutí súdov o predbežnom opatrení v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 16P 198/2013, bol maloletý F. X. zverený do dočasnej starostlivosti Q. X..

Podstatou podanej obžaloby vo vzťahu k obom maloletým bolo to, že obžalovaná opakovaným neprímeraným konaním u nich vyvolávala strach a stres, čím došlo u nich k poškodzovaniu telesných a psychických funkcií so spôsobeným syndrómom zneužívaného a zanedbávaného dieťaťa (CAN). K tomu došlo následkom bitia maloletých, ich ponižovaniu hrubými a vulgárnymi nadávkami. Vo vzťahu k maloletému K.V. X. došlo vyvolávaní hádok, vyhadzovaniu vecí, vyhrážaniu sa zabitím. Voči maloletému synovi používala i neprímerané tresty a vyhrážky umiestnením do detského domova.

Obžalovaná J. X. od počiatku poprela, že by sa dopustila niektorých konaní, ktoré jej boli kladené za vinu, poprela, že by sa vôbec dopustila trestnej činnosti. Obžalovaná čiastočne priznala niektoré skutky (konania) voči maloletým. na svoju obranu uvádzala, že voči bratovi a synovi sa nesprávala neprímerane, resp. tak, že by to presahovalo bežný výchovný rámec. O syna a domácnosť sa riadne starala, dohliadala i na brata, keďže jej matka je nevidiaca. Na hlavnom pojednávaní 25. 9. 2015 sa vyjadrila tak, že uznáva, že sa neprímerane správala k svojmu synovi tým, že na neho kričala, že ho aj udrela, čo je jej ľúto, neprímeraným spôsobom zbila i svojho brata, čo sa týkalo hlavne dňa 15. 10. 2012. Tieto situácie by toho

času riešila inak. Následne však z jej výpovede vyplynulo, že sa pridržala predošlých tvrdení ohľadom toho, že konala primerane. Periny vyhodila kvôli tomu, že brat jej zničil opasok. Potvrdila, že príležitostne používala i alkohol, občas i marihuanu, čo však nemalo vplyv na jej konanie voči obom maloletým deťom.

Hádky s bratom K. X. mala kvôli tomu, že ju nerešpektoval, ale i svoju mamu, robil neporiadok, neodpratol po sebe napriek upozorneniam, vulgárne sa vyjadroval a provokoval ju. Intenzívnejšie hádky boli od roku 2011, kedy sa vyhrotila situácia v rodine, hádala sa často i s mamou. Pravdou je, že občas mu povedala vulgárne slová, povedala, že ho chytí a zbije, dala mu i facku na ruky, nie na tvár, nikdy do neho nekopala a neudierala ho päšťami. Hračky a osobné veci mu z okna na ulicu nevyhadzovala, keďže išlo o veci jej matky, nevyhrážala sa mu ani zabitím. Skutok zo dňa 15. 10. 2012 popísala tak, že bratovi vyčítala, že nechal ohryzky z jablka pri počítači, ktoré neodpratol, povedala mu, že ho dobije, keď bude robiť neporiadok, avšak mu nenadávala. Kričala na neho, aby ohryzok poupratoval. Keď chcel ujsť, chytila ho zozadu za kapucňu mikiny, držala ho, a vtedy sa poškrabal na krku. Keď ho stiahla na zem, nepristúpila mu brucho, ale si ho iba pritiahla kolenom, pretože sa hádzal. Vtedy mu do úst dala i ohryzok. Nevyhrážala sa mu tak, že ho zbije remeňom, varechou.

Keď ju nepočúval syn F., dostal iba na zadok, nie však silno. Raz mu dala facku, nikdy ho nezbila bezdôvodne. Nenadávala mu a neprimerane ho netrestala. Nevyhrážala sa mu ani tým, že pôjde do domova, avšak povedala mu, že ho dá cigánom. V novembri 2012, keď krmili ryby, syn sa popálil o lampu, pretože do nej náhodne buchla. Je však pravdou, že pred synom vulgárne nadávala, čo však nebolo na neho. Voči synovi nebola ani vulgárna a ani agresívna. Niekedy na neho zakričala, nie však surovo alebo neadekvátne.

Obrana obžalovanej a jej tvrdenia o primeranosti jej správania a konania boli vyvrátené výpovedami svedkov Q. X., maloletým K. X., synom F. X., L. X. D. F. E.. Tieto výpovede si pritom navzájom neodporovali, dopĺňali sa, boli v súlade i s ďalšími vykonaným dôkazmi, čo tvorilo ucelenú jednotu o okolnostiach skutku.

Svedkyňa Q. X. potvrdila, že od roku 2006, kedy obžalovaná chodila domov iba raz za víkend, bratovi K. X. vulgárne nadávala, bila ho po hlave a kopala do neho, udrela ho po tvári, vyhrážala sa mu zabitím a slovne ho vyhadzovala z domu. Synovi nadávala do cigánov s tým, že pôjde do domova. Užívala marihuanu a chodila domov opitá. V roku 2011 nastal zlom, bolo to na nevydržanie. V tejto dobe ho aj zbila tak, že mu tlačila ohryzok jablka do krku, vulgárne mu nadávala, vyhodila mu topánky, udrela ho po chrbte, hlave, niekedy ho kopla, bolo to vtedy, keď chcela, aby všetko bolo podľa nej. Kvôli konfliktu ohľadne opasku povyhadzovala oblečenie, paplóny a obliečky von oknom. Synovi F. X. od roku 2012, kedy začal navštevovať školu, vulgárne nadávala, bezdôvodne ho bila, nadávala mu do cigánov. Tieto konflikty boli skoro každý deň. Vyhrážala sa mu tým, že pôjde do domova a priložila mu aj lampu so žiarovkou na krk kvôli výsledkom v škole. Obom deťom sa vyhrážala i zabitím.

Brat obžalovanej maloletý K. X. pred súdom potvrdil, že obžalovaná jeho i maloletého F. X. bila, nadávala im, hrešila, dala im facku a aj do nich kopala. Robila to, keď ju niečo nahnevalo alebo keď bola opitá, bolo to aj viackrát v týždni. Vyhrážala sa mu, že ho zabije a používala škaredé slová. Obžalovanej sa bál, že mu môže urobiť ešte horšie. Raz keď sedel pri počítači a povedal, že ohryzok z jablka odhodí neskôr, hodila ho na zem, zobrala ohryzok, chcela mu ho napchať do úst, stúpila mu na brucho a ťahala ho kapucňou po izbe. K F. sa správala tak, že ho bila, dávala mu facky, kopance a keď si neurobil úlohu, priložila mu lampu pod krk, nadávala mu a hrešila na neho. Bila ho aj za maličkosti, čo sa jej nepáčilo. Vyhodila i paplón z okna, hoci pršalo, vyvolávala hádky, chodila domov opitá, fajčila marihuanu, kedy sa správala divne, hrešila a nadávala väčšinou na neho. Bola agresívna, častejšie ho udierala, päšťou ho nebila, ale dávala mu opakovane facky.

Maloletý F. X., ktorého výpoveď v prípravnom konaní bola vykonaná zákonným spôsobom, vypovedal primerane svojmu veku a rozumovým schopnostiam, že obžalovaná ho popálila s lampou na krku, keď si pokreslil po zošite. Uviedol, že sa k nemu správa buď zle alebo dobre, niekedy ho bije po zadku, niekedy po lóci, bije ho iba, keď je zlý, vtedy sa jej bojí. Takisto sa správa i k bratovi. Mama často pije, niekedy kričí. Hovorí mu, že je iba škaredý cigán.

Svedkyňa L. X. popísala správanie obžalovanej tak, že maloletého K. X. bila už asi od veku 6 rokov, napr. bila ho o skriňu, kopala do neho, nadávala mu. Na syna F. kričala, nadávala mu, bila ho, hoci strašne

plakal. Maloletý sa z toho i pocikával, keďže mal strach. Volal ju pritom stále mamička, hoci už ona (obrazne povedané) jeho mama nebola. K. zbila až tak, že mal modriny, bila ho až kým nebol na zemi, kopala do neho, fackovala a bila ho aj päťami po hlave, čo sa potom skončilo kopaním. Konflikty boli väčšinou cez deň, ale i v noci, keď prišla domov pod vplyvom alkoholu. Pred dverami videla aj hračky a veci, ktoré patrili K., ktoré obžalovaná vyhodila. Od septembra 2012 vedela o takýchto konfliktoch od matky, s ktorou telefonovala. Takto vedela i to, že obžalovaná zbila K. kvôli ohryzku z jablka tak, že mal modriny a krvavé rany od mikiny.

Svedok F. E. zasa uviedol, že obžalovaná sa o syna riadne nestarala, v domácnosti sa správala vulgárne, najmä voči bratovi a svojmu synovi. Bola výbušná, agresívna, bez trpezlivosti. Pokiaľ sa občas išla so synom učiť alebo niečo o nej chcel, riešila to nadávkami a krikom, nezriedka po tomto syn plakal. K bratovi sa obžalovaná správala povýšenecky, nadradene, neustále ho upozorňovala, šikanovala, z čoho boli hádky, viackrát ho aj fyzicky napadla.

Svedkovia a maloletý K. X. zhodne potvrdili i to, že obžalovaná často konala pod vplyvom alkoholu a marihuany, čo u nej zvyšovalo agresivitu. Maloletý F. X. taktiež o obžalovanej uviedol, že pije. Zo znaleckého posudku v odbore psychológia, klinická psychológia dospelých a detí PhDr. Karin Štiffelovej vyplynulo, že v dobe vyšetrenia boli obidve maloleté deti spôsobilé správne vnímať, reprodukovat' prežitú udalosť primerane svojmu veku, mohli byť prípustné určité skreslenia. Maloletý K. X. nemá sklony ku komfabuláciám, maloletý F. X. môže skresľovať skôr detaily. Z tohto bolo zrejmé, že i výpovede maloletých svedkov boli pre súd použiteľné.

Z výpovedí týchto svedkov bolo jednoznačne dokázané, že obžalovaná opakovane pod rôznymi zámienkami vyvolávala hádky so svojím bratom K. X., hrubými a vulgárnymi nadávkami ho ponižovala, vyhadzovala mu veci z okna na ulicu, vyhrážala sa mu zabitím a niekedy ho aj fyzicky napadla, že ho kopla a udrela, dňa 15. 10. 2012 ho po nadávkach zhodila na zem, tlačila mu ohryzok z jablka do krku, postavila sa mu na brucho, ťahala ho za kapučiu bundy po izbe a škrtila s vyhrážkami, že ho zabije, čím mu spôsobila zmliaždenie brušnej steny ako vyplynulo z lekárskej správy MUDr. Petra Prazňáka z ošetrenia zo dňa 15. 10. 2012, kedy maloletý uviedol, že zranenie mu spôsobila sestra. Svojho syna F. X. bezdôvodne bila, ponižovala ho opakovanými hrubými a vulgárnymi nadávkami, neprimerane ho trestala, keďže v novembri 2012 mu priložila na krk lampu s horúcou žiarovkou, čím mu spôsobila popálenie krku, ktorú videla i triedna učiteľka maloletého Mgr. D. P., ktorá to potvrdila. Týmto bola vyvrátená i obrana obžalovanej, že niektoré z konaní, ktoré jej pripisovala obžaloba sa nestali.

Výpovede svedkov, ktorí usvedčovali obžalovanú, súd považoval za pravdivé a dostatočne presvedčivé, keďže boli podporené i ďalšími dôkazmi, ktoré objektivizovali celú skutkovú situáciu. Takto však nemohol hodnotiť výpoveď bývalého druha obžalovanej I. X., ktorý neobjektívne vypovedal o „príkladnej starostlivosti“ obžalovanej o domácnosť, syna i brata, ktorá iba v rámci výchovného pôsobenia ich niekedy udrela po zadku. Touto výpoveďou sa svedok snažil pomôcť obžalovanej poukazujúc na to, že príčinou konfliktov bola matka obžalovanej, čo nebola pravda. Príčinou nezhôd bolo to, že obžalovaná viedla neusporiadaný život, kedy požívala alkohol, užívala marihuanu (k tomu napr. i skutok v bode 2), bola konfliktná, agresívna a vyvolávala vo svojich príbuzných strach. Bolo dokázané, že dňa 11. 4. 2013 v dobe o 02.25 hod. chcela udrieť D. D., následne zaútočila aj na člena policajnej hliadky, za čo bola právoplatne odsúdená Okresným súdom Spišská Nová Ves v konaní sp. zn. 4T 127/2014. Podľa evidencie priestupkov, dňa 27. 8. 2012 poškodila spätné zrkadlo osobného motorového vozidla, dňa 21. 12. 2012 vulgárne vynadala svojej matke, čo sa stalo i 24. 11. 2012, kedy jej zlomila prst. Dňa 21. 8. 2013 fyzicky napadla svoju matku tak, že po tom, čo jej kázala otvoriť vchodové dvere s tým, že zabije osobu, ktorú vulgárne pomenovala, čo jej matka odmietla, udrela ju päťami do oblasti hlavy, čím jej spôsobila poranenia s dobou liečenia do 7 dní. Tieto konkrétne konania obžalovanej (súd uvádza iba priestupky, ktoré boli dokázané, hoci boli prejednané aj ďalšie) poukazujú na to, že v domácnosti viackrát neváhala použiť ani fyzické násilie voči svojej nevidiacej mame a vo vzťahu k iným osobám sa správala neprístojne. Obranu obžalovanej nepotvrdila, ale ani nevyvrátila kamarátka obžalovanej D. D., ktorá vypovedala všeobecne o vzťahoch v rodine, konkrétosti pritom neuviedla.

Z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že trestné oznámenie bolo podané Q. X. dňa 29. 5. 2013 (záznam na polícii bol urobený už dňa 27. 5. 2013) po incidente zo dňa 26. 5. 2013, kedy obžalovaná vyhodila paplóny a obliečky z okna o 22.00 hod., v byte vrieskala a nadávala. Hoci obžalovaná bola už v roku 2005 posudzovaná Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad v súvislosti s oznámením

Q. X., že si neplní rodičovské povinnosti voči synovi, z výpovede pracovníčky úseku sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately Bc. R. K., ako aj záznamov o pohovoroch uskutočnených v dňoch 27. 5. 2013 - 29. 5. 2013 bolo preukázané, že podozrenie z týrania detí bolo úradom prešetrované až na podklade oznámenia Q. X. zo dňa 27. 5. 2013. Pri týchto pohovoroch oznamovateľka ako i maloleté osoby potvrdili okolnosti, ktoré sú predmetom tohto konania (obsah záznamov súd rozobral vyššie). Následne boli vykonané vyšetrenia maloletých, F. X. dňa 14. 6. 2013 u všeobecnej detskej lekárky MUDr. Kataríny Tancárovej s negatívnym výsledkom ohľadom stôp po fyzickom násilí, pri ktorom však maloletý F. X. potvrdil, že ho mama popálila na krku úmyselne. Dňa 27. 8. 2013 bol maloletý K. X. vyšetrený u klinickej psychologičky PhDr. Lýdie Potengovej, ktorá potvrdila akútnu reakciu na stres (videl, ako obžalovaná udrela jeho mamu po hlave, veľmi sa bál, kričala, že ho raz zabije) a maloletý F. X., u ktorého nebola zistená traumatizácia spojená s tým, že bol svedkom tejto udalosti.

Z výpovedí maloletých bolo nesporne dokázané, že obžalovaná takýmto konaním vyvolávala u nich strach a stres, čím došlo k poškodzovaniu ich telesných a psychických funkcií so spôsobeným syndrómom zneužívaného a zanedbávaného dieťaťa (CAN), čoho prejavom bolo i správanie maloletých navonok. Triedna učiteľka Mgr. R. X.Á. popísala K. X. ako utiahnutého žiaka, k zlepšeniu jeho správania došlo až v školskom roku 2012/2013. Maloletý K. X. pritom sám vypovedal, že zo strachu z obžalovanej sa začal zamykať. Triedna učiteľka Mgr. D. P. zasa hodnotila maloletého F. X. ako problémového žiaka, ktorý vyvolával časté konflikty so spolužiakmi. Doma však zo strachu pred obžalovanou sa pocikával, čo sa zlepšilo po jej odchode. I on sa vyjadril vo výpovedi, že sa obžalovanej bál. Nič na tom nemení i jeho „detské“ hodnotenie, že to bolo vtedy, keď niečo zlé urobil.

Syndróm zneužívaného a zanedbávaného dieťaťa (CAN) s odporúčením riešiť týranie dieťaťa a zahájiť psychoterapiu vyplynul už z vyšetrenia K. X. zo dňa 18. 10. 2012 klinickej psychologičky PhDr. Lýdie Potengovej, pričom dôvodom bola šikana v škole a útok sestry. V súvislosti s vyšetrovanou udalosťou syndróm CAN bol diagnostikovaný u oboch detí znalkyňou v odbore psychológia, klinická psychológia dospelých a detí PhDr. Karin Štiffelovou, o správnosti jej posudku súd nemal pochybnosti, keďže pred súdom ho i presvedčivo zdôvodnila. Znalkyňa v súlade s výpoveďou svedkov opísala i prejavy, ktoré ho mohli spôsobiť: bitie, citové týranie, zneužitie psychickej nadržanosti, autority, nadávky, vulgarizmy, podráždené reakcie, ignorovanie, zosmiešňovanie, citová depriváciu matky voči synovi. Tento záver bol ustálený na základe opakovaného psychického alebo fyzického správania sa obžalovanej, pričom jej správanie bolo vedomé, účelové, nenáhodné. U oboch detí bola zistená akútna reakcia na stres a postraumatická stresová reakcia alebo porucha, ktorá sa diagnostikuje po šiestich mesiacoch od udalosti.

Obžalovaná konala ako trestne zodpovedná osoba, čo bolo dokázané znaleckým posudkom znalcov z odvetvia psychiatria, v prípade užitia alkoholu alebo marihuany boli jej ovládacia a rozpoznávacía zložka zmenšené nepodstatne iba pod vplyvom týchto látok. Súd nemal pritom pochybnosti o správnosti posudku. Námiety obžalovanej voči posudku, že „mala pocit, že znalec sa jej nedal vyjadriť k rodinnej situácii“ vyvrátil znalec vysvetlením, pri podávaní posudku vychádzali z klinického rozhovoru s obžalovanou so zameraním na rodinné vzťahy, výskyt nervových a psychických porúch v rodine, kriminality, iných chorôb, sociálny vývin, vrátane sociálnych vzťahov, rozhovor s obvinenou bol vykonaný oboma znalcami súčasne s tým, že boli posudzované aj súčasné zdravotné ťažkosti obvinenej.

V súvislosti s obranou obžalovanej súd skúmal, do akej miery počas žalovaného obdobia jej správanie sa vymykalo bežným (primeraným) výchovným postupom voči maloletým deťom, skúmal teda intenzitu konania obžalovanej a časové obdobie, počas ktorého bola v styku s maloletými deťmi (hlavne K. X.) v mieste trvalého bydliska, kde sa skutok stal. V tomto smere vychádzal i z listinných dôkazov, ktoré obžalovaná predložila súdu, že sa počas žalovaného obdobia zdržiavala i v Českej republike. Vzhľadom na to súd upravil (spresnil) oproti obžalobe popis správania sa obžalovanej voči maloletým deťom, ktoré najlepšie vystihuje podstatné a prevažujúce konania, ktoré súd posúdil ako neprimerané, ktoré boli spôsobilé poškodiť telesné a psychické zdravie detí. Je však nutné poukázať na to, že išlo iba o nepodstatné a malé zmeny, ktorými nedošlo k zmene totožnosti skutku. U maloletého K. X. iba všeobecne uviedol, že obžalovaná mu vyhadzovala z okna na ulicu veci, a nie osobné veci a hračky, keďže bolo zrejmé, že išlo najmä o paplóny. Nestotožnil sa s obžalobou v tom, že ho „kopla a udierala päťami“, keďže prevažne a najmä išlo o facky, a preto súd konštatoval, že ho „udrela“. Pokiaľ išlo o syna F. X., súd vypustil zo skutkovej vety „opakovane sa mu vyhrážala, že ak ju nebude počúvať, pôjde do domova“, pretože dané slová obžalovanej súd neposúdil ako značne necitlivé a bezohľadné, ktoré by

mohli zanechať na maloletom ťažké psychické následky. Vzhľadom na to, že predmetom obžaloby bolo neprimerané (protiprávne) konanie obžalovanej voči deťom, nebolo potrebné v skutkovej vete uvádzať, že išlo o bezohľadné a necitlivé správanie.

Pre posúdenie veci bola teda podstatná intenzita konania obžalovanej za určité časové obdobie (čo súviselo najmä s právnou kvalifikáciou stíhaného trestného činu). Súd v tomto smere vymedzil koniec stíhaného obdobia na deň 29. 5. 2013, čo je deň oznámenia skutku na polícii. U maloletého F. X. súd neupravil stíhané obdobie, keďže sa stotožnil s obžalobou.

Iná situácia bola u skutku, ktorý sa týkal maloletého K. X.. V obžalobe bolo popísané, že ku skutku došlo „v dobe od presne nezisteného dňa v roku 2006 so stupňujúcim konaním od októbra 2012“. Uvedené obdobie súd upravil tak, že obžalovaná sa skutku dopustila „najmenej v presne nezistenej dobe od roku 2010“ vzhľadom na preukázanie, že od tejto doby pracovala a prevažne sa zdržiavala na území Slovenskej republiky (okrem mesiacov august - október 2011, kedy pracovala v H., október - koniec decembra 2011 a 29. 4. 2012 - 25. 5. 2012, kedy pracovala v Českej republike). Reagoval pritom na to, že obžalovaná v období v roku 2006 navštevovala školu, od 28. 2. 2007 do 10. 12. 2008 pracovala i v zahraničí s obmedzenou možnosťou pobytu doma, následne od 12. 1. 2009 do 8. 9. 2009 pracovala v Českej republike. S vymedzením časového obdobia skutku súviselo i to, že obžalovaná po tom, čo sa v októbri 2009 presťahovala so synom do podnájmu, sa k matke vrátila koncom roka 2010, kde s prerušeniami sa zdržiavala až do 1. 7. 2013. V súlade s tým svedkyňa Q. X., potvrdila, že od roku 2007 do roku 2011 sa obžalovaná zdržiavala doma sporadicky, neprimerane sa správala k deťom od roku 2011. Z výpovedí svedkov Q. X., K. X., F. E. D. L. X. bolo dokázané, že k častejším útokom obžalovanej dochádzalo práve v období od roku 2011, čo bolo podstatné pre záver, že skutok sa stal v nepravidelnom časovom období, obžalovaná použila tiež rôznu intenzitu, čo súd vyjadril v skutkovej vete.

K obrane obžalovanej súd ešte udáva nasledovné: Obžalovaná v podstate poukazovala na to, že jej správanie voči obom deťom bolo primerané, tvrdila, že o domácnosť sa starala, pričom voči deťom uplatňovala primerané a riadne výchovné metódy a prostriedky, pokiaľ ju neposlúchali, neupratali, nesprávali sa dobre. Súd však mal dokázané, že jej konanie v konkrétnych situáciách bolo celkom zjavne neprimerané a vymykalo sa z rámca bežných výchovných prostriedkov a opatrení, keďže voči deťom často používala kriek, násilie, vyhrážky tak, že to presiahlo bežnú mieru. Obžalovaná nemal žiadnu trpezlivosť s deťmi, snažila sa presadzovať svoje požiadavky za každú cenu. Náchylnosť na takéto konanie bol potvrdený aj psychiatrickým vyšetrením, kde v posudku znalci uviedli, že obžalovaná má nestabilnú poruchu osobnosti, ktorá sa prejavuje impulzívnym konaním, nevypočítateľnou náladou, sklonsmi k výbuchom, emóciám, ťažkou schopnosťou citové prejavy ovládať, náchylnosťou k priečnemu správaniu a ku konfliktom s inými ľuďmi, čo sa vlastne prejavilo i pri správaní k maloletým. Za akceptovateľné nemohol súd považovať tvrdenia obžalovanej, že v rodine od jej malička dochádzalo k hádkam, konfliktom matky a otca, čo sa v podstate prenieslo i do jej správania.

Ako typické prípady neprimeranosti súd považoval konflikt medzi ňou a bratom zo dňa 15. 10. 2012, po ktorom mu tlačila ohryzok z jablka do krku, kedy predtým sa mu postavila na brucho, aby si ho pridržala (v tomto smere nie je podstatné, či mu pristúpila brucho kolenom alebo chodidlom), predtým ho ťahala za bundu tak, že sa poškrabal o zips, pričom mu spôsobila aj poranenie, a to zmliaždenie brušnej steny. Za ďalší typický prípad je možné považovať popálenie svojho syna horúcou žiarovkou od lampy na krku, ktoré nebolo náhodné tak, ako ho popisovala obžalovaná. Tieto konkrétne prejavy správania sa súd posúdil v širších súvislostiach, počas ustáleného obdobia súdom. Inými slovami tieto konkrétne konania obžalovanej bolo potrebné hodnotiť ako celok s ďalšími konaniami, a to bitím maloletých, kopaním do nich, nadávaním a ďalšími prejavmi popísanými v bode 1). Tieto konania ako celok boli takej intenzity, že u maloletých bol zistený syndróm CAN, čím sa potvrdilo dlhodobé pôsobenie fyzického a psychického konania dospelaj osoby na deti. Znalecké psychologické dokazovanie vylúčilo, že by k syndrómu došlo v dôsledku týrania maloletého K.Á. X. v škole, ako na to poukazovala obžalovaná. Konanie v domácnosti, kedy sa deti obžalovanej báli, malo i vonkajšie prejavy v ich správaní, a to utiahnutosť u K. X. a naopak agresivitu u F. X., čo však môže súvisieť čiastočne i s jeho osobou. Obžalovaná konala aj pod vplyvom alkoholu a marihuany (viď skutok v bode 2), čo zvyšovalo jej agresivitu.

Za účelovú považoval súd obranu ohľadne toho, že správy psychologičky PhDr. Lýdie Potengovej mohli byť ovplyvnené, keďže Q. X. psychologičku poznala, čo súd nepovažoval ani za podstatné. V tejto súvislosti iba súd pripomína, že stav oboch detí bol posudzovaný znalkyňou PhDr. Karin Štiffelovou, ktorej posudok súd považoval za objektívny a správny. Nič na tom nemení ani fakt, že už v minulosti

posudzovala táto znalkyňa maloletého F. X., keďže sa jednalo o vec (starostlivosť o maloletých) vedenú v inom konaní, a preto súd nevzhliadol dôvod, pre ktorý by znalkyňa nemohla byť činná v tomto konaní. Preto súd odmietol i návrh obžalovanej na vypracovanie tzv. kontrolného znaleckého posudku. To, že posudok prípadne nevyhovuje obžalovanej, nie je ani dôvodom na pribratie iného znalca.

Súd ďalej odmietol pre nepotrebnosť návrhy obžalovanej na vypočutie svedkov Mgr. Q. Q. k okolnosti, že ako pracovník Centra pedagogicko-psychologického poradenstva poskytol maloletému F. X. psychologické poradenstvo, ďalej L. S., R. T., R. K., L. R. (bývalého druha obžalovanej) a R. E. (syna nebohého F. E.) na okolnosti starostlivosti obžalovanej o syna, resp. jej vzťahu voči nemu, keďže tieto okolnosti boli dostatočne dokazované všetkými potrebnými dôkazmi, hlavne osobami žijúcimi v domácnosti s obžalovanou. Ďalej odmietol návrh obžalovanej na vykonanie dokazovania úradným záznamom zo dňa 11. 11. 2015, v ktorom obžalovaná oboznamovala svoje podozrenie na týranie syna, ktorý býva u starej mamy, keďže išlo o dôkaz, ktorý celkom zjavne s vecou nesúvisel (týkal sa súčasného obdobia).

Súd ešte dodáva, že výpovede svedkov D. E. D. L. T. - susediek, neprispeli k objasneniu stavu veci, obdobne i výpoveď svedka Mgr. Y. Y..

Na základe týchto nepochybných dôkazov súd konštatoval, že skutok sa stal ako je popísaný v bode 1).

Keďže vina obžalovanej bola nepochybne a jednoznačne preukázaná, súd ju uznal za vinnú zo spáchania skutku v bode 1) výroku tohto rozsudku. Obdobne z toho dôvodu ju uznal za vinnú i v bode 2) v nadväznosti na to, že súd prijal vyhlásenie o vine obžalovanej.

Po subjektívnej i objektívnej stránke obžalovaná v bode 1) naplnila skutkovú podstatu zločinu týranie blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, pretože týrala blízku osobu sa osobu, ktorá je v jej starostlivosti a výchove, spôsobujúc jej psychické a fyzické utrpenie, najmä bitím, údermi, ponižovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu alebo iným správaním, ktoré ohrozilo jej fyzické a psychické zdravie. Obžalovaná sa uvedeného trestného činu dopustila tým, že vyvolávaním hádok s bratom K. X. ho hrubými a vulgárnymi nadávkami ponižovala, vyhadzovala mu veci z okna, vyhrážala sa mu zabitím, bila ho, tlačila mu ohryzok z jablka do úst a pristúpila mu brucho, ďalej opakovane hrubo vulgárne nadávala synovi F. X., ktorý bol v jej starostlivosti a výchove, bezdôvodne ho bila, neprimerane ho trestala, priložila mu na krk lampu s horúcou žiarovkou, čím mu spôsobila i zranenia, a týmto konaním vyvolávala u maloletých osôb strach a stres. V zmysle § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona maloletý brat je jej blízkou osobou. Obžalovaná konala v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože chcela porušiť záujem protiprávnym konaním chránený Trestným zákonom, ktorý spočíva v ochrane blízkych osôb pred tzv. domácim násilím.

Súd oproti obžalobe neposúdil konanie obžalovanej aj podľa ods. 2 písm. d) Tr. zákona, že konala závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas v zmysle § 138 písm. b) Tr. zákona, keďže ustálil, že obžalovaná konala v nepravidelných časových obdobiach a s použitím rôznej intenzity, čo sa týkalo oboch maloletých detí.

V bode 2) obžalovaná naplnila skutkovú podstatu prečinu nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona, pretože pre vlastnú potrebu neoprávnene prechovávala psychotropnú látku. Uvedeného trestného činu sa dopustila tým, že v byte, kde mala pobyt, držala pre seba marihuanu o hmotnosti 200 miligramov, pričom z obsahu 10 miligramov účinnej látky THC by bolo možné pripraviť minimálne jednu obvykle jednorazovú dávku drogy, pričom konope držala v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. Konala pritom v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože chcela porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý sleduje záujem spoločnosti na ochrane života a zdravia ľudí v súvislosti so zneužívaním alebo používaním zakázanej psychotropnej látky.

Obžalovaná J. X. je slobodná, je matkou maloletého F. X.. Ako mladistvá bola umiestnená v detskom domov pre poruchy správania. Pracuje ako predavačka spol. Norma, Praha 10, pracovisko Stará Boleslav, Česká republika, zamestnávateľ ju hodnotí ako zodpovednú a spoľahlivú pracovníčku (charakteristiky na č. I. 414). Mesto K. podalo všeobecnú charakteristiku, nezapája sa do verejného života. Zo správy predchádzajúcej zamestnávateľky D. K. vyplynulo, že prácu vykonávala svedomito a

načas. Podľa odpisu z registra priestupkov v období od augusta 2012 do augusta 2013 sa dopustila 5 priestupkov, ďalšie priestupky boli odložené. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T 192/2004 zo dňa 26. 1. 2005 bola ako mladistvá odsúdená pre spolupáchatelstvo trestného činu lúpeže podľa § 20 Tr. zák., § 234 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. k podmiennečnému trestu odňatia slobody a trestu prepadnutia vecí, a keďže sa v skúšobnej dobe osvedčila, hľadá sa ako by nebola odsúdená. Naposledy bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 127/2014 zo dňa 10. februára 2015, ktorý v tento deň nadobudol právoplatnosť, pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, ktorého výkon jej bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 rokov.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádzal z ustanovení § 31 Tr. zákona a § 34 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania. V zmysle § 34 ods. 3 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosti jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a prirážajúcich okolností.

Súd vychádzal i z ustanovenia § 34 ods. 6 Tr. zákona podľa ktorého za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody.

U obžalovanej súd nezistil poľahčujúcu okolnosť, prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona je to, že spáchala viac trestných činov.

Súd pri rozhodovaní prihliadol i na to, že obžalovaná sa trestnej činnosti dopustila voči dvom maloletým deťom, čo zvyšuje nebezpečnosť jej konania. Keďže sa trestnej činnosti v oboch prípadoch dopustila skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdom prvého stupňa, a to Okresným súdom Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 127/2014 zo dňa 10. 2. 2015, súd jej uložil súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona. Vzhľadom na prevažujúci pomer prirážajúcich okolností jej tento trest uložil podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona podľa zásad na ukladanie trestov podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona, a to za najprísnejší zo zbiehajúcich sa trestných činov, v hornej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvýšenej na dolnej hranici o jednu tretinu.

Na výkon trestu ju súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaná doposiaľ nebola vo výkone trestu za iný úmyselný trestný čin.

Zároveň jej uložil i trest prepadnutia vecí podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona - 1 ks keramickej fajky bielej farby, 1 ks kovovej fajky a 1 ks kovovej nádoby s uzáverom v súvislosti s bodom 2) rozsudku, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu. Podľa § 60 ods. 6 Tr. zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na tunajší súd.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaná môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal

jej vyhlásenie, že je vinná, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.